

Bivobrief

Nieuwsbrief voor de leden van Bivobo

nr. 4, 2025

Van de redactie

Ferry en Thea zijn in de geschiedenis van Bivobo gedoken. Ze hebben met Ben Kuiper en Onno Olieslagers gesproken en het archief uitgeplozen. Vandaag aflevering 1. Veel plezier.

Geschiedenis van Bivobo

Aflevering 1

Wat eraan voorafging

Het verhaal van Ben Kuiper

Ons terrein is eind jaren 50 van de vorige eeuw gekocht door meneer Rieske. Dat betrof toen alleen het zuidelijkste deel, een verwaarloosd stuk grasland. Rieske deed er niet veel mee, hij liet er wel bootjes aanmeren. Zelf gebruikte hij het huis aan de dijk, Kanaaldijk 12, als bedrijfspand.

Enter de familie van Ben Kuiper.

Bens oom, meneer Jonk, heeft het land in 1959 van Rieske gekocht en vrij snel daarna ook het noordelijke perceel. Die oom was van beroep ontwerper en verdiende zijn brood met reclametekeningen voor supermarkten en winkels. Maar daarnaast was hij altijd in de weer met projecten van land en water en bootjes. Zo kocht hij een eiland in de Vinkeveense plassen en later een stuk grond aan de Winkeldijk waar hij huisjes neerzette en verhuurde. Ben kwam er vaak en hielp ook mee. Jonk wilde ook op dit terrein huisjes neerzetten, net als aan de Winkeldijk. Daar stak de gemeente Landsmeer echter een stokje voor: er mocht geen permanente bewoning komen, alleen dagrecreatie.

Jonk heeft later aan zijn zwager, Bens vader, gevraagd om het beheer van het terrein op zich te nemen. Het huis aan de dijk stond toen leeg, Bens vader wilde er niet in gaan wonen. De oom had inmiddels meneer Pauwels leren kennen, een timmerman die roei- en andere bootjes maakte. Pauwels woonde op de Bukslotermeerdijk, maar moest daar weg vanwege de aanleg van de IJdoornlaan, die nodig was door de bouw van de IJtunnel. Pauwels is in 1962 met zijn vrouw Griet in het huis gaan wonen en Bens oom heeft hem het huis en de bijbehorende schuurtjes verkocht. Pauwels is tot zijn dood (2003) in dat huis blijven wonen. Hij bleef ook timmeren en heeft voor menig bewoner meubilair gemaakt. Als bonus kreeg je van hem vaak een aardappelbakje erbij. Zijn

vermoedelijk jaren '80 vorige eeuw

kleinzoon Ollie Olieslagers heeft het oude huis afgebroken en er een nieuw huis neergezet (Kanaaldijk 12).

Het terrein, dat kaal grasland was zonder bomen, waar bootjes lagen, is toen in percelen ingedeeld door wilgentakken in de grond te steken. Die vormen nu onze afscheidingen en staan ook langs de paden. Vanwege de bepalingen van de gemeente Landsmeer (alleen dagrecreatie) mochten er geen woonboten aan de steigers liggen, alleen varende bootjes. Die stonden dan in de winter op het parkeerterrein in de winterstalling. Het terrein kreeg ook een naam: "Interessant Voor Boten: IVOBO". De eerste huurder was de vader van Peter Pauels (nu landje 49).

Later heeft Bens vader het eigendom overgenomen van zijn zwager en ook Ben is er na zijn dienstdag gaan werken. Ben is gaan wonen in het huis op het terrein dat nu Kanaaldijk 12a is, maar dat toen een houten schuur was. Hij heeft het helemaal tot huis verbouwd. Later verkocht hij het huis aan Tjuk Veenstra. De loods gebruikte Ben als werkplaats. Hij exploiteerde er ook een winkeltje, waar hij naast brood ook ijsjes verkocht. Op een gegeven moment werd het Ben te veel en besloot hij het terrein te verkopen. Hij zette een advertentie in de Waterkampioen en daar is Erik de Vlieger, projectontwikkelaar, op afgekomen. De Vlieger beweerde dat hij alles bij het oude zou laten, huurders mochten blijven etc., maar toen puntje bij paaltje kwam, bleek dat de huurders hun landje moesten kopen of oprotten. Toch is in 1997 de koop doorgegaan. Twee van de huurders, Herman Wooldrik en Nico Paape hebben toen de koppen bij elkaar gestoken en besloten een Coöperatieve Vereniging op te zetten en het terrein van De Vlieger te kopen.

Wordt vervolgd met: Van IVOBO naar Bivobo

Thea Dukkens van Emden (kocht landje 17 op 19 maart 1998)

Ferry de Pater

Nuttige aanvullingen graag naar: tvemden@xs4all.nl

Eenden

Er werden in het hele gebied, van Landsmeer tot Den IJp, altijd veel eenden gehouden, vooral voor de eieren. Ze werden verkocht aan de beschuifabriek in Zaandam. Op het terrein zijn nog resten beton te vinden, zoals een klein overblijfsel in de beschoeiing onder de steiger naast het toiletblok. Vroeger stonden er ook molens die mosselschelpen vermaalden tot voer voor de eenden, die de schelpen nodig hadden voor hun eierschalen.

Ook zijn er altijd veel eendenkooien geweest. Op de weilanden om ons heen zijn ze nog te vinden.

de beschuifabriek van Albert Heijn

